

i enkelte Punkter kunde ønske det anderledes; thi, skulle vi blive staaende stille ved at fremme en saadan Sag, som ligger saa nær, og virkelig saa nær, at vi ikke kunne Andet end gjøre Noget, for at faae den lovmæssigt tilendebragt, skulle vi hvile saalænge, indtil der bliver Enighed i alle uvæsentlige Punkter, saa faae vi aldrig eet eneste Lovforslag tilendebragt. — Hvad angaaer baade Ideen til en Invalideanstaltelse og Lovforslagets Maade at forføre Invaliderne paa, saa mener jeg, at begge Dele godt kunne forenes, og den Tid vil komme, da det viser sig, at de ogsaa kunne forenes, saa at det er faare ilde at føre Strid derom. Men det egentlige praktiske Nødvendige, som ligger deri, er for mig, hvad det ogsaa er for Invaliden selv, at faae Bistand for Invalidernes ordentlige Forsørgelse, og at man søger at faae en Ende derpaa, saa at det sees, at man har gjort, hvad der efter Omstændighederne kunde gjøres, for at faae denne Sag tilendebragt, og derfor mener jeg, at vi maae Alle stemme for Lovens Fremme og Tilendebringelse jo før jo hellere, uden Hensyn til, hvad den nedsatte kongl. Commission nu eller senere vil gjøre, thi det vil i alt Fald være en stor Besværggrund til, at der ogsaa fra den Side vil virkes i samme afgjørende Retning.

Tal: Naar den ærede Rigsdagsmand for Ribeenh. 9de Distr. (Fenger) yttrede Tvivl om, at jeg var competent til at udtale Armeens Mening (Sa.), saa skal jeg underrette ham om, at jeg ifølge mit Valgbrev er competent til at udtale, hvad jeg anseer for Armeens Mening, og dette har jeg udtalt; og denne Competence skulde jeg antage er ligesaa stor for mig, som for alle Andre. Forøvrigt skal jeg tillade mig at bemærke, at det var med beundrende Glæde, at jeg hørte den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Mourad) lægge saa særdeles Vægt paa den høitærede Krigsministers Dtringer i denne Sag; det var, siger jeg, med beundrende Glæde; thi jeg kan ikke andet end troe, at hvis man ved forskjellige andre Leiligheder havde vist samme Opmærksomhed imod den høitærede Krigsministers Dtringer, saa vilde det have havt meget gavnlige Følger (Latter). Naar den samme ærede Rigsdagsmand yttrede, at det var bedre

at vise Armeen sine Sympathier ved Handlinger end ved Takadresser over Slaget ved Fredericia, saa defor jeg ganske denne hans Mening; man skal vise Armeen sin Opmærksomhed og Velvillie ved Handlinger og ikke ved Paastande eller tomme Ord, og der er lagt en saa stor Myndighed i Rigsdagens Haand, at Ingen bedre end den har Leilighed til at give Armeen factiske Beviser paa sin Velvillie og Opmærksomhed. Vil Rigsdagen understøtte Armeen ved visse og hensigtsmæssige Love til Disciplinens og Ordenens Opretholdelse, ved at skjænke den en saadan Forfremmelseslov, at Dygtighed og Fortjeneste blive de første Betingelser for Avancement og ved i det Hele taget at stræbe efter, igjennem Lovgivning at opretholde og beskytte de Interesser, hvoraf Armeens Være og Fremtid afhænger, saa vil vistnok Armeen ikke undlade med Taknemmelighed at paakjønne Rigsdagens Fortjenester.

Efter Begjering af følgende 15 Medlemmer: Jespersen, Johansen, P. Knudsen, Nørgaard, Boserup, L. Hansen, L. Skau, Clausager, Hjerrild, Winther, Ottesen, Jørgensen, Tscherning, J. C. Drewsen og Bunzen, blev det sat under Afstemning, om Forhandlingerne skulde affattes, hvilket med 38 mod 32 Stemmer blev vedtaget.

Derefter sked man til Afstemning over Spørgsmaalet, om Lovforslaget skulde henvises til 3die Behandling, hvilket efter Begjering af følgende 12 Medlemmer: Jørgensen, Blach, Winther, Frølund, Barfod, J. A. Hansen, Sidenius, Hækkerup, Spandet, Schroll, P. Knudsen og Jagd blev afgjort ved Navneopraab, og, som af nedenstaaende Liste nærmere vil erfares, vedtaget med 70 mod 7 Stemmer

Ja.

Andresen.
Barfod.
Blach.
Boisen.
Boserup.
Bregendahl.
Bunzen.
Christensen, P.
Clausager.
la Cour.

Damgaard.
Damker.
Drewsen, J. C.
Fenger.
Gleerup.
Gottlob.
Gram.
Grønberg.
Hall.
Hansen, C. H.